

Sygn. akt II CSK 92/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa I. S.

przeciwko Gminie D.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - Towarzystwa

Ubezpieczeń [...] z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 sierpnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej interwenienta ubocznego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od interwenienta ubocznego na rzecz powoda koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Gminy D. - Towarzystwa Ubezpieczeń [...] z siedzibą w W. od wyroku Sądu Okręgowego w G. oddalającego apelację interwenienta od wyroku Sądu Rejonowego w G. w sprawie z powództwa I. S. przeciwko Gminie D. o zapłatę zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłanki wskazane w art. 398⁹ § 1 punkt 2 i 3 k.p.c., a więc potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów oraz nieważność postępowania.

Nie zachodzi wskazana we wniosku przesłanka nieważności postępowania polegająca na sprzecznym z przepisami obowiązującego prawa składzie sądu orzekającego w pierwszej instancji (art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 4 k.p.c.), albowiem powyższa kwestia związana z przekształceniami organizacyjnymi wymiaru sprawiedliwości przesądzona została w uchwale pełnego składu Sądu

Najwyższego z dnia 28 stycznia 2014 r. (BSA I-4110-4/13, OSNC 2014, nr 5, poz. 49).

Przedstawione przez skarżącego zagadnienie prawne, czy art. 362 k.c. ma charakter obligatoryjny i nakazuje obniżenie świadczenia w każdym przypadku, czy też miarkowanie odszkodowania pozostawione jest uznaniu sądu jest przedmiotem orzeczeń Sądu Najwyższego i nie wymaga kolejnej wypowiedzi (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 lutego 1997 r., I CKN 82/96, niepubl., z dnia 29 października 2008 r., IV CSK 228/08, niepubl., z dnia 19 listopada 2009 r., IV CSK 241/09, niepubl.).

W tej sytuacji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Rozstrzygnięcie kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz powoda, który wniósł w ustawowym terminie odpowiedź na skargę kasacyjną znajduje oparcie w art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[aw]